

ŠKOLNÍ ČASOPIS
PRO VŠECHNY

ŠOTEK

ZÁŘÍ 2012

Uvnitř najdete

Pozdrav z redakce

Poprvé ve škole

Zprávy z parlamentu

Kdo má svátek?

Cestománie - Tunis

Jazyková škola

Literární stránky

ŠOTEK - NEJLEPŠÍ ČASOPIS
PARDUBICKÉHO KRAJE

A UŽ JE TO TU ZAS!!! .

Nepřehlédněte !

- ŠOTEK ZNOVU VYHRÁL!
- E-Twinning nově
- GO program
- Bankomat má narozeniny

ZDRAVÍ VÁS NAŠE REDAKCE

Máme velkou radost, že jsme po prázdninách opět s Vámi a že Vám navíc můžeme přinést dobrou zprávu - i v druhé soutěži, které jsme se zúčastnili, jsme uspěli. A Vy se s námi můžete o náš úspěch podělit:

Náš časopis 2012 – hodnocení soutěže školních časopisů k získání certifikátu „Kvalitní školní časopis“

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

Milí žáci - redaktoři školního časopisu „Šotek“!

Zasíláme Vám závěrečné hodnocení, které vychází z jednotlivých čísel Vašeho školního časopisu. Oceňujeme Vaše úsilí vylepšovat jednotlivá čísla. Věříme, že Vaši četní čtenáři Vám nedají možnost polevit a povedou Vás k dalším zajímavým nápadům.

V příloze e-mailu naleznete loga „Kvalitní školní časopis 2012“. Nyní můžete libovolným z nich „ozdobit“ svůj časopis.

Na závěrečném hodnocení Vašich časopisů se podíleli novinář a učitel Zdeněk Brom, reportážní fotograf Jan Šilpoch, spisovatel a režisér Petr Procházka a Dalibor Dudek.

Soutěž školních časopisů k získání certifikátu „Kvalitní školní časopis“ je součástí projektu Čtenářská gramotnost a projektové vyučování. Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

Za o. s. Abeceda

Mgr. Dalibor Dudek

Odborný garant oblasti Čtenářská gramotnost a mediální výchova

dudek.dalibor@abeceda-os.cz

+420 7777 99 623

Abeceda, občanské sdružení

POPRVÉ VE ŠKOLE A HNED V 1.TŘÍDĚ!!!

Letos je v 1. třídě 20 dětí, z toho 8 dívek a 12 chlapců.

Zeptali jsme jejich paní učitelky Věry Stoklasové, jací letošní prvňáčci jsou:

Jsou živí, neostýchají se.

Co mají za předměty?

Čtení, psaní, matiku, angličtinu, pracovní činnosti, hudební výchovu, výtvarku, tělocvik, prvouku.

Do kolika mají?

Celý týden mají do dvanácti hodin, jenom v úterý mají do půl jedné.

Stydí se ?

Nestydí, nebojí se ptát.

A co byste o nich na závěr řekla?

Rádi se učí, jsou nadšení ze školy, všechno chtějí vědět - i to, co nepotřebují. Dneska jsme se naučili první slovo a byli z toho strašně nadšení. Jsou velmi samostatní a šikovní.

Za rozhovor poděkovali Tereza Sodomková a Patrik Vobejda

Zprávy z parlamentu

Potěšilo nás : - velmi dobrá jídla ve školní jídelně – z toho mají obrovskou radost paní kuchařky!!!

- plánovaný turnaj ve stolním tenise
- nová střecha nad kabiny a šatnami ve školní tělocvičně
- že budou fungovat „sportovky“, i když je pan učitel nemocný (bude zastupovat paní uč. Martina Holomková)

Nepotěšilo nás : - naše neúčast ve fotbalovém turnaji – důvodem je nemoc pana učitele Jana Stodoly

Problémy a jejich řešení : - ve školní jídelně nejsou nabízena na výběr druhá jídla – bude tomu tak opět od 1. října – důvodem jsou dvě nové kuchařky , které se musí nejprve zapracovat

David Odvárka

GO PROGRAM

Budislav 19. - 21. září

Ve středu 19. září jsme se my, žáci 6. třídy, vypravili na třídení GO program do Budislavi. Moc jsme se už dopředu těšili. Jediné, co nám od rána kazilo radost, bylo počasí, protože vytrvale pršelo. Museli jsme se tedy vzdát pěší cesty a do Budislavi jsme vyrazili autobusem. Tábor se nám zalíbil okamžitě, hřiště, klubovna, ohniště a samozřejmě nejvíce chatky! Ty byly dokonce patrové, takže úplný luxus. Ovšem než jsme zjistili, že je uvnitř pouhých 10 stupňů. I to se ale napravilo po příchodu pana správce, který nám zapnul akumulátory. Po ubytování jsme se sešli v klubovně, kde jsme hráli různé seznamovací hry. Kdo by byl řekl, že mezi hry patří i škrábání brambor! Ale jak nám potom k večeři se sekanou chutnaly! Odpoledne jsme využili toho, že déšť přestal, a šli jsme se projít do lesa. I tady jsme se bavili různými soutěžemi. Druhý den jsme skoro celý strávili venku. Dopoledne se z nás stali pašeráci a celníci a při této hře jsme se fakt vydováděli. Po dobrém obědě a poledním klidu pro nás p. učitelé Košnar a Lustyk připravili v lese prolézačky. Snažili jsme se tak, že by nám i Spiderman mohl závidět. Celý den se nám moc líbil a ještě navíc jsme se těšili na večerní opékání. Vlastnoručně opečený buřtík každému chutnal. Když už byla skutečná tma, vyrazili jsme na noční hru, při které jsme plnili různé úkoly. Jedním z nich bylo i složit básničku ze zadaných slov. Básničky se nám dařily, tak Vám je dáváme také k přečtení. Třetí den, v pátek, se nám skoro ani nechtělo vstávat, jak jsme byli ze všech aktivit unavení. Hned po snídani jsme se pustili do velkého úklidu. Okolo 10. hodiny jsme měli vše hotovo a mohli jsme vyrazit na zpáteční cestu. Tentokrát nám sluníčko svítilo, tak jsme si mohli cestu lesem opravdu užít. Dokonce jsme i nasbírali houby pro paní učitelku. Do Proseče jsme dorazili akorát k obědu a po něm jsme se rozešli domů. V Budislavi se nám moc líbilo a už teď se těšíme na další společný výlet.

Jupí, jsme v Budislavi! Na tábor jsme přijeli, Do Budislavi jsme odjeli,
V chatkách se bavíme. v chatkách jsme přespali, v chatkách jsme tu bydleli.
Zítra se balíme... dobře jsme se bavili - jupí! Bezvadně se bavíme - jupí!
(ach jo!) I básničku jsme Vám složili! My se nenudíme!

žáci 6.třídy

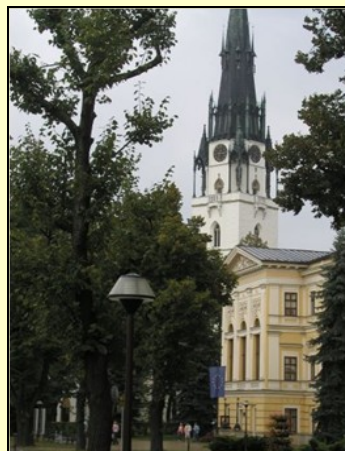
E – TWINNING NOVĚ

*Jak jsme Vás již informovali na konci minulého školního roku, budou naše letošní e-Twinningové projekty v „novém kabátu“. Získali jsme nové partnery, které Vám postupně představíme, a chceme se zaměřit na téma, které nás spojuje - školní časopisy. Projekt jsme pracovně nazvali **Mladí novináři ve školní lavici**. V dnešním čísle Vám představíme naše budoucí kolegy ze Slovenska, příště přineseme něco o dalších partnerech z chorvatského městečka Trpinja.*

Spišská Nová Ves

Mesto Spišská Nová Ves má bohatú históriu. Prešlo obdobiami rozkvetu, ale aj úpadku až do dnešnej podoby.

Prvá písomná zmienka o Spišskej Novej Vsi je z 29.11.1268 z listiny ostrihomského arcibiskupa Filipa, v ktorej sa spomína „plebanus de Villa Nova“. Z tejto listiny vieme, že v roku 1268 Spišská Nová Ves už bola ako osídlená obec s vlastnou

farou a kostolom. Vznikla splynutím starej slovenskej obce „Iglöv“ a novšej nemeckej obce „Nová Ves“. Z nepísaných dejín Spišskej Novej Vsi na základe archeologických nálezov môžeme povedať, že Spiš bol už osídlený v dobe kamennej. Najrozšírenejším odvetvím výroby v Spišskej Novej Vsi bolo baníctvo. V roku 1382 kráľ Ľudovít I. udelil mestu banské právo, čím sa mesto Spišská Nová Ves stalo slobodným bankským mestom.

Mesto **Spišská Nová Ves** sa rozprestiera v Hornádskej kotline, pričom zo severu je obklopené výbežkami Levočských vrchov, z juhu Spišsko-gemerským rudohorím. Na rozlohe **66,67 km²** žije v súčasnosti približne **37 200** obyvateľov prevažne slovenskej národnosti. Mesto je sídlom okresu Spišská Nová Ves. Nachádza sa na hlavnom železničnom ťahu Košice - Bratislava s prepojením na ČR a Ukrajinu. Letecké spojenia zabezpečuje blízko nachádzajúce sa medzinárodné letisko Poprad Tatry.

Atraktivitu mesta zvyšujú blízko nachádzajúce sa národné parky. **Slovenský raj** s množstvom divých a čarokrásnych roklín a vodopádov, náučný chodník Dreveník, blízkosť svetovo známych Vysokých Tatier a Národného parku Pieniny so splavom Dunajca. **Mesto a jeho okolie** je veľmi príťažlivé a atraktívne i kultúrno-historickým dedičstvom, zachovalou ľudovou architektúrou. Najcharakteristickejším znakom pre Spišskú Novú Ves je **šošovkovité námestie**, ktoré patrí medzi **najkrajšie na Slovensku a najdlhšie tohto typu v Európe**. Dominantou mesta a z hľadiska umelecko-historického je najhodnotnejšou pamiatkou je **Rímsko-katolícky farský kostol Nanebovzatia Panny Márie s najvyššou kostolnou vežou na Slovensku (87 m)**, z druhej polovice 13. storočia. V interiéri kostola sa zachoval gotický kríž s dvoma postavami z dielne slávneho Majstra Pavla. **Spišská Nová Ves je často označovaná prívlastkom - brána do Slovenského raja.**

ZŠ Nad Medzou 1 v Spišskej Novej Vsi je plneorganizovaná škola s počtom tried 31, s celkovým počtom žiakov 698. ZŠ Nad Medzou 1 v Spišskej Novej Vsi patrí prvenstvo z hľadiska veku medzi základnými školami mesta Spišská Nová Ves. Má výbornú geografickú polohu. Je to škola atypická – pavilónového typu s voľným priestranstvom uprostred. Vznik sa datuje od roku 1963. V školskom roku 2012/2013 škola oslávila 50. výročie svojho vzniku. Školský areál sa nachádza v tichom prostredí v blízkosti centra mesta. Okolie školských budov je zatravnené a vysadené drevinami, časť tvorí školský pozemok a školské ihrisko.

e

T

w

i

n

n

i

n

g

Na naší škole máme novou paní učitelku Martinu Holomkovou, která zastupuje pana učitele Jana Stodolu. Samozřejmě jsme ji vyzpovídaly a rovnou jsme se vnutily na návštěvu do přírodopisného kabinetu.

Z

1. Jak to máte do Proseče daleko?

Bydlím v Suché Lhotě, takže asi 12 kilometrů.

2. Kolik vám je? (poznámka redakce „Teda vy jste ale indiskrétní!“)

Je mi 34.

A

3. Máte rodinu?

Ano, mám 2 holčičky a manžela.

4. Co všechno učíte?

Učím přírodopis, tělocvik chlapce (kluci jsou dobří), Základy ekologie a pracovní činnosti.

O

5. Kde jste učila předtím ?

Vyšší odborná škola a střední škola technická.

6. Co jste studovala za školu?

Studovala jsem ve Vysokém Mýtě Gymnázium a potom v Olomouci Pedagogickou fakultu univerzity Palackého.

P

7. Jak se vám tu líbí?

Moc se mi tu líbí.

O

8. S kterým učitelem si nejvíce rozumíte?

Rozumím si se všemi kolegy.

9. Jakou třídu máte nejraději?

Devátá třída mi připadá nejrozměšší.

N

10. Jaká je podle vás naše škola?

Myslím, že na Vaší škole máte spoustu možností se realizovat a vybrat si, co vás baví.

O

Děkujeme za rozhovor Mgr. Martině Holomkové

Jana Chadimová a Katka Klátová

U

100 + 1 ZAJÍMAVOSTÍ

Jak často využíváte bankomat? Někdo každý den, jiný jednou za měsíc. Ale napadlo vás někdy, jak vlastně tahle chytrá mašina vznikla?

Stalo se tak v Londýně roku 1967, kdy Barclays Bank zprovoznila první automat na výdej peněz. Do současného měl ale daleko. Aby z něj šla vybrat hotovost, muselo se nejdřív zajít do banky a nakoupit speciální poukázky. Praotec dnešních bankomatů se výrazně lišil i vzhledem. Místo obrazovky měl rotující válce, které sloužily k informování o jednotlivých úkonech.

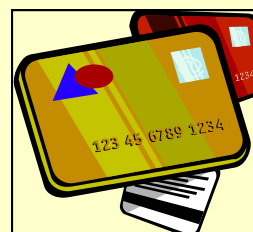
Autorem tohoto vynálezu byl koumák původem ze Skotska John Shepherd-Barron. Pomyslná žárovka nad hlavou se mu rozsvítila ve chvíli, kdy si potřeboval akutně vybrat peníze ze své banky a narazil akorát na její zamčené dveře. Vzpomněl si na automaty s čokoládovými tyčinkami a nápad byl na světě. Proč by stejný „výdejní stroj“ nemohl fungovat i pro peníze?

V roce 1968, jen rok po zprovoznění prvního bankomatu, proběhla menší, zato významná změna. Automat už peníze nevydával výměnou za poukázku. Nahradila ji karta. Na rozdíl od těch dnešních ji ale bylo možné použít jen jednou. Klient si tedy po každém výběru musel zajít do banky a zažádat o kartu novou.

Zásadním způsobem do vývoje bankomatu zasáhla americká společnost Docutel, zejména její viceprezident Donald C. Wetzel (odkaz v AJ). Ten vlastně stojí za podobou bankomatu, jak ho známe dnes. Wetzel přemýšlel, jak převést lidskou práci na stroje. Výsledkem jeho úsilí byl ATM – Automatic Teller Machine – tedy stroj, který dokázal zastat velkou část práce člověka na přepážce (teller). Wetzelův bankomat už byl schopný přijímat nový druh karet – s magnetickým proužkem a bez omezeného počtu použití. První takový bankomat si pořídila Chemical Bank v New Yorku. To se psal rok 1969. Další průlom nastal v roce 1974, kdy se bankomaty propojily a vytvořily tak síť. V praxi to znamenalo, že si klient mohl vybrat peníze z jakéhokoliv bankomatu v jakékoliv zemi na světě. Dnes je na světě více než milion bankomatů a každých pět minut přibývá další.

A na závěr jedna kvízová otázka. Jaký den v týdnu jsou podle vás bankomaty nejvytíženější? Není to tak těžké uhádnout :-).

Jakub Lustyk

C
E
S
T
O
M
Á
N
I
E

TUNIS

Tentokrát navštívily stejný stát hned dvě naše redaktorky, tak jsme jim dali slovo oběma.

Tunis Hammamet Yasmine

O prázdninách jsem navštívila Tunis. Tunis je stát v Africe, omývá ho Středozemní moře. Mluví se tu arabsky a platí se tuniskými dináry, které se nemohou vyvážet ven ze země. Hammamet Yasmine je letovisko, ve kterém jsme strávili krásnou dovolenou. Název je podle všudypřítomných jasmínových keřů. Pláž byla písčitá a ne úplně čistá (Tunisané nejsou právě moc pořádní). Moře bylo teplé s velkými vlnami. V našem hotelu se mi líbilo. Bylo tam spousta animátorů, kteří hosty nejen bavili svými vystoupeními, ale i vymýšleli různé aktivity, kterých jsme se mohli zúčastnit. Vyrazili jsme na 2 výlety, a to na pirátskou loď a do hlavního města Tunisu, Kartágu a Sidi Bou Said. Na pirátské lodi nás zaujala pirátská show, fakíři, oběd podávaný na palubě a koupání na otevřeném moři. Druhý výlet byl velmi zajímavý, zhlédli jsme moderní část města Tunis, vykopávky a zbytky staré architektury v Kartágu. Sidi Bue Said je modro-bílé městečko, kde se natáčel film Angelika a sultán. Zde jsme ochutnali místní specialitu -mátový čaj.

Bára Zvárová

Hammamet je opravdu velké město. Dělí se 4 základní části – severní, západní, jižní a východní. Také můžete oddělit Hammamet (staré město) a Yasmine Hammamet, což je novější část víceméně tvořená hotely. V Hammametu (myslím to starší město) je i několik památek postavených Araby už v 10. století. Nejzajímavější je asi pevnost Medina. To je jakési skalní obydlí, ve kterých lidé dříve bydleli. Ale nejzajímavější je, že tam bydlí stále. Další velkou památkou je pevnost Kartágo. Tato pevnost byla postavena za válek v 15. století.

Ale asi největší atrakcí je Kartage land. Je to obrovský zábavní park. A když říkám obrovský, myslím opravdu obrovský. Přijeli jsme tam asi v 10 hodin dopoledne a odjížděli jsme až v 6 odpoledne. A to jsme nebyli zdaleka na všech atrakcích. Mají to udělané celkem dobře. Před vchodem si zaplatíte vstupné(rodinné vstupné vyšlo asi na 1000 Kč), ale za to tam můžete být, jak dlouho chcete a můžete jít na jakoukoliv atrakci kolikrát chcete. No zkrátka je to opravdu obrovský zábavní park.

No a další velkou zajímavostí je Camel suk (velbloudí trh). Ten se nenachází v Hammametu, ale ve vedlejším městě Nabeul(Nábel). Je to asi ten největší trh, na kterém jsem byla. Tady můžete najít snad cokoli, co k Tunisu patří. Výrobky z velbloudí kůže - kabelky, bubínky, obrázky, porcelán, turecký med, mandle v medu i v čokoládě, tuniskou hudbu, pozlacené věci, henu(barva na netrvanlivé tetování), trička, boty, lampy, sošky.....No snad všechno. Obchodníci jsou zvyklí na turisty, a proto ti bystřejší se vás snaží přilákat do svého stánku tím, že na vás začnou mluvit česky. Zezačátku je to milé, ale když už to samé zažíváte popadesáté, jde Vám to pěkně na nervy.

Tereza Sodomková

Boleslav

Boleslav je mužské jméno slovanského původu; jeho význam je „více slávy“. Ženskou variantou je jméno Boleslava.

Známé osobnosti jménem Boleslav :

Boleslav I. zvaný Ukrutný - český kníže z rodu Přemyslovců, mladší bratr sv. Václava.

Boleslav I. Těšínský – těšínský kníže

Boleslav I. Surový – svídnicko-javorský kníže

Boleslav I. Opolský - opolský kníže

B o l e k P o l í v k a (6 3 l e t)
herec, mim

Bolek Polívka prožil své dětství ve Vizovicích na Zlínsku. Už jako dítě hrával ochotnické divadlo. Vystudoval brněnskou JAMU, poté spoluzaložil úspěšné divadlo Husa na provázku, působil v pantomimě Borise Hybnera a Ctibora Turby. Ve svém oboru patří k těm nejlepším. Bolek Polívka má v Brně dokonce své vlastní Divadlo Bolka Polívky. Působil také jako bavič v úspěšných televizních pořadech Manéž či Bolkoviny. S lehkostí zvládá i role ve filmu: Zapomenuté světlo (1996), Pelíšky (1999), Musíme si pomáhat (2000), Cesta z města(2000), Pupendo (2003). Mezi jeho role patřily i ty vážné, což potvrdil například ve filmech Něžný barbar či Zapomenuté světlo.

David Odvárka

Ludmila

Ludmila je staré jméno slovanského původu, které znamená *Lidu milá*. Podle českého občanského kalendáře slaví svátek 16. září. V týž den se slaví podle římskokatolického církevního kalendáře svátek svatá Ludmila. K 1. květnu 2009 neslo toto jméno 85 939 obyvatel ČR a bylo třináctým nejčastějším ženským jménem. V neformálních rozhovorech a textech bývá často transformováno do tvarů *Lída* nebo *Lidka*. Nejčastější zdrobnělinou je *Liduška* či *Lidunka*.

Známé Ludmily:

svatá Ludmila, babička sv. Václava

Lída Baarová - česká herečka

Ludmila Brožová-Polednová - česká prokurátorka

Ludmila Formanová - česká atletka

Ludmila Freiová - česká spisovatelka

Fanda Zach

B

L

A

H

O

P

Ř

Á

N

Í

LITERÁRNÍ STRÁNKY

O ZÁVOD S ČASEM

Dnes je mi devět. Přála jsem si velkého modrého lva, kterého jsem viděla v hračkářství.

Přijdu za školy domů a čeká na mě uvítání. Jsou tam všichni – maminka, tatínek, bratr, babička, dědeček, teta, strýček, bratránci a sestřenky. Všichni mi popřáli k devátým narozeninám a maminka začala krájet dort. Já se samou nedočkavostí klepala. Rozbalila jsem všechny dárky, ale lev nikde. Dostala jsem nějaké oblečení a knihy. Nejvíce mě zaujala kniha, kterou jsem dostala od babičky a dědečka.

„Dávej na ni pozor, je to kouzelná kniha,“ říkal dědeček, když mi dával knihu. Na hřbetě knihy bylo napsáno : Modrá říše. Autora jsem nenašla. Večer jsem se do knihy začetla. Při čtení jsem asi usnula, zdálo se mi, že jsem se objevila na stráni. Naproti mně seděl modrý lev. Nevypadal ostražitě, nebo že by na mě chtěl skočit a rozcupovat mě na kousíčky.

„Vítám tě v Modré říši,“ řekl lev. Počkat! Řekl? Cože?

Rychle jsem se rozhlédla po nějakém východu. Co to je za trapný sen?

„Nesíš, tohle je skutečné, jenom jsme v jiné dimenzi.“

„Dimenzi?“

„Ano, dimenzi. Toto je jiný svět, než znáš. Tady nenajdeš budovy ani elektřinu.“

Neodpověděla jsem a rozhlédla jsem se po okolí. Byli jsme v lese na mýtině. Vše tady bylo zbarvené do modré a zelené barvy.

„Jakto, že můžeš mluvit?“

„Tady mluví všichni, jako u vás na Zemi, jediný rozdíl je v tom, že my si rozumíme. Ty nám taky rozumíš, to znamená, že sem patříš.“

„Jak je možné, že sem patřím?“ zeptala jsem se.

„Máš knihu Modrá říše, která přivádí určité lidi do této dimenze, ale tady lidé nežijí, protože by tady nepřežili. Tebe musíme dostat zpět domů, dříve než vyjde slunce.“ Řekl a podíval se na oblohu. Koukla jsem se také. Nebe vypadalo, jako kdyby byla noc, dokonce jsem viděla i hvězdy. Jenomže já viděla úplně normálně, jako ve dne.

„Až vyjde slunce,“ pokračoval lev „tak se všechno zahalí do oslnivé záře a nikdo nebude moci vidět. Proto tu nikdo nepřežije, jakmile vás zasáhne naše sluneční záře, tak vás spálí. Nás ne, my už jsme přizpůsobeni. Možná se ti zdá, že teď normálně vidíš, ale toto je pro nás absolutní noc.“

„Jak se teda dostanu zpět domů?“

„Musíme najít přenášeadlo dříve, než vyjde slunce. Hádám, že bychom měli vyrazit,“ objasnil mi lev.

„Kam?“

„Najdeme moji rodinu. Teď mi vylez na záda.“

„Cože?“

„Vylezeš na mě a já s tebou poběžím.“

Lev se přikrčil a já se na něj váhavě vyhoupla.

Doufala jsem, že se mu pod tíhou nerozjedou nohy, ale lev se bez sebemenšího úsilí zvedl a rozběhl se. Jeho běh nebyl rychlý, ale ani pomalý. Za několik minut zastavil a podíval se na oblohu. Nebe bylo světlejší. Zase se dal do pohybu. Všimla jsem si, že čím déle jsme běželi tím rychleji.

Ještě nějakou dobu jsme běželi a pak se zase zastavil. Přikrčil se a já z něj sklouzla.

„Jak se jmenuješ?“ zeptala jsem se.

„Bexley a toto je má rodina.“

Ze stromů se vynořilo pět lvů.

„Vítáme tě, dítě,“ řekl lev, který byl uprostřed řady, byl také nejsvětlejší.

„Musíme ji dostat domů,“ řekl Bexley.

„Myslím, že přenašedlo je dole u vodopádů,“ řekl lev napravo od prostředního lva.

„Jdeme,“ řekl Bexley a já se na něj zase vyhoupla.

Tma byla stále světlejší a světlejší. Běžíme správným směrem? Až teď mi to došlo. Jde mi o život a pokud to není sen... Polkla jsem. Začala jsem myslet na rodinu, která před pár hodinami slavila mé narozeniny. Co když mě už nikdy neuvidí? Panika a úzkost mě začaly prosakovat do morku kostí. Je to, jako když vás někdo honí, ale vy nejste dostatečně rychlí. Nás honil čas a já nevěřila, že jsme rychlejší než vycházející slunce. Cítila jsem, jak se moje kůže otepluje. Viděla jsem, jak obloha světlá a světlá. Nemohla jsem to zastavit nebo alespoň pozastavit čas. Musela jsem se spoléhat na rychlé nohy svalnatého a mohutného lva. Možná běžíme slunci naproti. Bexley říkal, že oni jsou přizpůsobeni. Proč by jim mělo záležet na bezpečí cizího děcka.

„Dostaň mě domů, Bexley. Prosím.“

Lev jako na povel zrychlil. Ještě nějakou dobu jsem se utápěla v panice a pozorovala, jak nás slunce dohání – nebo možná my doháníme slunce – když se před námi otevřel les. Byli jsme na další mýtině, která byla mnohonásobně větší, než ta předešlá. Zaslechla jsem to dříve, než uviděla. Asi půl kilometru před námi byl vodopád. Teď, když jsme nebyli v lese, zdálo se, že je světla o mnoho více.

Pokračování příště

Tereza Vašková

J

A

Z

Y

K

O

V

Á

School supplies

Ruler – pravítko

Pen - pero

Pencilcase – penál

Pencil – tužka

Workbook – sešit

Scissors – nůžky

Brush – štětec

Crayon – pastelka

Ruber -guma

Bag - taška

Maruška Doležalová

Schulbedarf

die Feder – pero

der Kuli – propiska

das Lineal – pravítko der Radiergummi – guma

der Filzstift – fixa

das Heft – sešit

das Federmäppchen – penál

der Zirkel – kružítko

der Bleistift - tužka

Bára Zvárová

Parlez

vous français?

vytvořil Patrik Vobejda

Règle – Pravítko

Caoutchouc – Guma

Crayon – Pastelka / Crayons – Pastelky

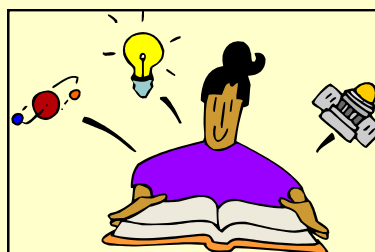
Stylo – Pero

Cahier – Sešit / Cahiers – Sešity

Colle – Lepidlo / Colles – Lepidla

Manuel – Učebnice

Ciseaux – Nůžky

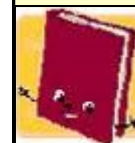
Š

K

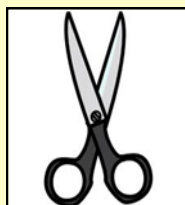
O

L

A

Немножко по - русски

Pravítko - линейка

Školní batoh - рюкзак

Pero - гребешок- перо

Penál -пенал-штраф

Tužka - карандаш

Lepidlo - клей

Učebnice - учебник

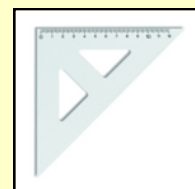
Nůžky - ножницы

Sešit - тетрадь

Fixa -фломастер-
цветной

Nikola Oherová

NENECHTE SI UJÍT:

SRPDŠ při ZUŠ V. Nováka

Vás srdečně zve na

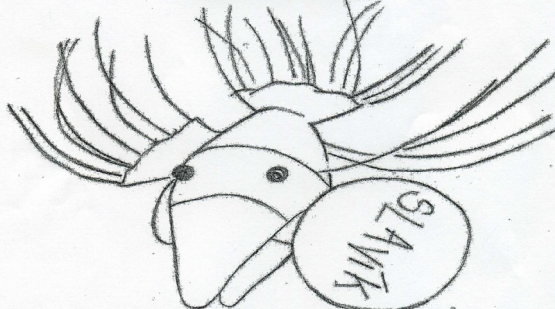
KONCERT VÍTĚZŮ

VYHLÁŠENÍ ABSOLUTNÍHO VÍTĚZE

CENA STAROSTY MĚSTA

CENA KAPELY

CENA DIVÁKŮ

SKUTEČSKÝ SLAVÍK 2012

Koncert se uskuteční
ve čtvrtek 27. září 2012 v 18.00 hod. v sále KK ve Skutči

**DOPROVÁZEJÍ ČLENOVÉ KAPELY „STO ZVÍŘAT“
MODERUJE JAN MUSIL**

VSTUPNÉ DOSPĚLÍ 90,- Kč, DĚTI A STUDENTI 30,-Kč/ předškolní děti vstup zdarma /

PARDUBICKÝ KRAJ

KLAVÍRNÍ SMRŠŤ

hraje a hovoří

DANIEL JUN

absolvent Konzervatoře Kroměříž, nyní student HF JAMU v Brně

zazní Danielovy nejoblíbenější skladby ze studií na konzervatoři od skladatelů:

F. Chopin, F. Liszt, W. A. Mozart a další

sobota 29. 9. 2012, 16:00

**Proseč 120, sál evangelické
fary**

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

